

TEKST ALGEMENE BESCHOUWINGEN BIJ KADERNOTA 2010 – 2014 (2 SEPTEMBER 2010)

Aan de orde vanavond is de kadernota 2011-2014. Het heeft de titel 'Anders werken, meer bereiken. Die titel is veelzeggend. **Anders werken** is noodzakelijk omdat de gemeente door het Rijk wordt geconfronteerd met een omvangrijke afname van de inkomsten uit het Gemeentefonds en niet langer kan doorgaan op de weg die in het verleden is ingeslagen ⇒ ombuigingen zijn nodig. Na een aantal vette jaren, is nu een periode van magere jaren aangebroken die -anders dan in het bijbelse verhaal en het verhaal in de Koran- hopelijk van kortere duur is dan zeven jaar.

Meer bereiken laat zien dat de gemeente de ambitie heeft om meer te bereiken ondanks de onvermijdelijke ombuigingen. Dat getuigt van veerkracht en lef, maar er is wel creativiteit en doorzettingsvermogen voor nodig. Van de gemeenteraad, van het college van burgemeesters en wethouders, van de ambtenaren van de gemeente Teylingen maar ook van de inwoners, individueel of deelsluitmakend van een club, vereniging of instelling. Het gaat ons allen aan.

Al voor de gemeenteraadsverkiezingen van maart dit jaar was duidelijk dat de gemeente als gevolg van de economische crisis in het verlengde van de rijksoverheid fors zou moeten bezuinigen en dat ingrijpende keuzes zouden moeten worden gemaakt. Er zijn leukere tijden geweest om deel uit te maken van de gemeenteraad. Maar de coalitiepartijen VVD, D66 en CDA hebben hun verantwoordelijkheid genomen en zijn die keuzes niet uit de weg gegaan. Wat nu voor ons ligt, is de uitwerking van die keuzes door het college en de ambtenaren via het collegeprogramma in deze kadernota.

Namens het CDA wil ik graag iedereen bedanken die zich hier voor heeft ingezet en mijn complimenten uitspreken voor het resultaat. Het ziet er naar uit dat de begroting voor de eerste twee jaar sluitend is en wat er na die twee jaar nodig is aan maatregelen, kan beter worden bepaald op basis van de stand van zaken van dat moment.

Er moet bezuinigd worden en de bezuinigingen zal velen van ons, direct of indirect raken. Voor het CDA betekent dit dat ook de gemeenteraad en de ondersteuning van de raad een bijdrage zal moeten leveren.

Bezuinigen doet pijn en de reacties daarop zijn heel herkenbaar en begrijpelijk. Ik wil de insprekers bedanken en ook de andere mensen van wie reacties zijn ontvangen: uw woorden getuigen van grote betrokkenheid.

De situatie verandert daar echter helaas niet door en we zullen met zijn allen de tering naar de nering moeten zetten. Namens het CDA wil ik u allen oproepen om uw creativiteit en denkvermogen in te zetten met het zoeken naar oplossingen voor de ontstane problematiek. Maar wel in de wetenschap dat die oplossing niet kan en niet zal zijn: laat ons houden wat we nu hebben. En in een variant op de woorden van John F. Kennedy in 1961 bij de officiële aanvaarding van het ambt van president van de Verenigde Staten:

Vraag niet wat uw gemeente voor u kan doen ⇒ vraag wat u kunt doen voor uw gemeente.

Zoals gezegd: ombuigingen zijn nodig. Dat zal geleidelijk aan moeten, want de knop kan niet in één keer om. In de kadernota worden tal van maatregelen aangekondigd en wat het ingewikkeld maakt, is dat naast bezuinigingen ook investeringen nodig zijn om op een verantwoorde manier met de uitdagingen om te gaan die het hedendaagse leven ons biedt. Daar is begrip van mensen voor nodig en dat begrip zal er wellicht niet altijd zijn.

Bij de uitvoering van de maatregelen van de kadernota gelden voor het CDA wel een aantal randvoorwaarden. Veel aandacht en energie is nodig voor overleg met de betrokkenen en goede informatie en communicatie is daarbij essentieel. Ook is veel aandacht nodig voor mensen, verenigingen of andere organisaties die door deze ontwikkelingen tussen wal en schip dreigen te raken. Als het enigszins kan, moet dat worden voorkomen en dat begint ermee dat wij allen daar een goed oog voor hebben en dit tijdig signaleren. Daar ligt ook een rol voor ons als lid van de gemeenteraad.

Ook een randvoorwaarde is – wat ik noem - de veilige omgeving. Ik denk dan aan maatregelen als het laten vervallen van geplande investeringen en de maatregelen rond het gemeentelijk verkeers- en vervoersplan. De veiligheid van de mensen mag niet in het gedrang komen.

Tot slot moet ook geen sprake zijn van –zoals de Engelsen dat zo mooi zeggen- penny wise, pound foolish. Oftewel: geen overdreven aandacht voor besparingsmogelijkheden op de korte termijn als dat voor de langere termijn heel onverstandig zou zijn. Dat vraagt het vermogen om vooruit te kunnen kijken en van goed plannen. Dat zijn we ook verschuldigd aan de jongere generaties.